

בקשת הכאשית: את מה הכני, כי לא פגע אני בטבחי ולא אכלתי ל' צור
 מאחרים מפעיים בתפסון. וקשת השנה, העל אמתם לפניך במדודת מרות:
 אם נא מצאתי מן צינור, קיים הבטחתך לי אלכ הנשקת ופיכ/ את הוואמתי
 (כג- מאחרים, ומחול כניס שנים) אלכ אתה ~~אשר~~ חושב לכותבך עזוב "המאמץ"
 אם בכחני אינו מוליכני. שולל, אחר מהם שנתן, יחס מפד הסתמית קה את העזר
~~שנצטו~~ שצויות. אני גלוח שנתני לטווח ולטפוח מאשר עסקית-ספרותית
 מפעיות. (אכן מותרת החניפה בניין זה). ואצרכך לפעום לפניך המכאה
 מחובה - אם לא תכרה עצמותך היגלית לערובה זו, אסורני סניקר כפצוכה
 אז בודקה ולא תנוח ולא תלקוט עד אשר תמלא את בקשתי ונשא.
 טרם אמשיך בזעניק אחרים, אופיעך שאני כותב מסוואן לייק, צינור
 העכאית & הוכי יחיו, כי היום הוא יום החפשי שלי, ואם כן יצטרך

איש את צריכוואת מחנאו ופנק גדולת המעשתי...
 עוז קדש אלך הכחקתו נפוד מני יולך, זיוז סיוס של המעשתי
 ז' פיפ קדיה, ונכנסתי ללשכת הדקן לשאול את בלימותי. גנה אני רגז ככיון
 מבולת, רק בפוסטורה & חומד קילתי B (הוא הקורס של פ"כ קול)
 צופאי אפצרכך גרעה את מורש פלתי. מה. את תצאנ, עמנו ציון לא אמשל!
 גם אלוסיף ואצבר-נא הפדק: נצו שלח לי כ"ד, לזה ~~לזה~~ "להכין הבת"
 נכך אני מוכרה לקבל בכמות של כל אמצע וסאוד מהנוגדים והסוכרים
 שניכור דקם שלים ככך באו אדולס, בני: אלוז, העצטר וכד, כולם
 מחנא אומתי.

... יתני עוז הפדק - את השורה הנשא בוגתי במחנא Liberty צפיר מונדופיק
 יש לני שבור של סו נדעיק, ונלעה קרה זו יתני כותבך, מהצטר-זסק יותג
 חשונ-נשא אומתי שאין הכגיבהאלק חשונה כלום. מהאמרג? מאומה? טוה!
 להמנאות בחונתי!

והתני עשלו במחתי, ככך פתח יוק נצרכ, והיוק יוקר, ווק אלכ
 הוכפל זו "כי טוז" - וזיוק הנה כנראה שלא יושל אוף אמצע
 נ"כ טוז" יק היתו. ה'צטנתי לפני יוחיק, והחולף הקדקס בקשתי-חולף
 עד שאני מרגיש חלול מאוד בעד, נלפי מרחק הדופא (כניכוס)
 כאן, התני עליה להאור חוס אמשל מתקני פלתי. הו, מה אמר
 לנארג? גבל פדק שאני cough (אין אחרות זה בזכית?) כל קרבי

מצטחק ומתבלט. מצטחק ומתבלט, ופליט זה מצאנו לו
בגלל היותו מן הנוצרים החל ועד היותו בלתי. והציונים - ציון
"מצטחק וכד' לו" י' לו, ולו "מצטחק ויפה לו" כמאמר בן
צ'רוסאי (זה כולו פהק המפניו, מה שלב).

השם ממנו היותו אומן מנוח שמיני, וקני' האור - החוס אומן
סגולות לביאות הנהל. אך מולת הנהל לשל אופותיה כגמתי
אומן ~~הנהל~~ מתקופה בתוקף - פדס בזנל'ים, פדס במטה ופדס במזון.
סליחה, לא פדס "במזון, ביאוס למיז במזון - והוא פ' א' מתוז משה
עלן של טבות קטנותיו, כסוד נפוח לו ינוח ...
אין יש את נפלק לפדס את טיב המפניבים והמפניבות כאן,
אין יכולתי, אך נחוק למארוק אל וגליז סחה, לא
מחק דבר, ואסוח לפי מותי מן השחור למחתי אלו שלחמתי
בהן, המוכיחוג אל טיבס של המפניבים כאן והמלחיות נה למקור
האפ'י שלפס.

ויפי היתה ונחוס דומד חל שפודת הכנעל הממלקת בין
מתנה האנשים וזין מתנה הנשים. ונחוס מצפה ומחכה לצודתו זכרון
ציונים ולבו עולה ויורד לו ורוחו פודס בקדנו - וישא נחוס את ציוני
ניכא מתוק והנה מתקרבת וטאה את לאהלה נפלי, ונחוס לא ידע
אורה והיא לא יצדה אורו. וישא נחוס את כפיו ויאמר: שלום. והיא
כנימה את קורה נעמה: שלום גם לך. ויצן ויאמר מה למקורך ותעל
עפ חצי כסיו ומתן. וגמן הולדה ותאמר: שאלתי וזקלתי - ליה להלך
זמחה ולשום זה. ויפי בהמפד נחוס אל כעורו ויאמר נחוס שלתי
יזיה וייתקבו. ~~מתחילת~~ שכול שפודת הכנעל ועד קצה לשדה
הכבוד אשר אל שכול הנהר העוזר במזון ~~המחיה~~. [הכנעל: כאן
נפוקת לשל יום ועולה, בק אליה ונפטי לתי - המפניק של החמה]
אני עזיין מלחל (מחל), והחוס של דעה מתאה (אמר, הפיון נאמר
ומכאיו, והכוכא לזכי אלי. והמבועדות. ויסדו הנגדה עז זואק זיה
האומנות, ניסע של נחוס את אהלו. ויקד וישמחה ונתת לפני הנפידה:
אם-נא מוצאת מן בדוניק המיזי לי את אשר לזקק ואת אשר נפלק
זמלם אשר אפד את ממלכותך ואת פדוקת - ופני הנדה נאמר

ענין מאונז, ניקרא נחום שם המקום ההוא bloody mary. ויהי
 כאלו ^{היה} נחום ללאו את הנצרה את השאלות האלה כאלו
 יקרה ויוציא אויב או שן תזרו, וגם ספק לפניו את לזכה ויאמר נחום זלזלו
 אכן **אמת** לז הנצרה וזכה זכך ישלים כדרך כל הזמלוג. אופ
 תזכר הנצרה בפזרים האלה למחר: למד קודם לזכה. צודקה והקלז
 ונאמן לזכה מוכרת ומוסר. לולא זמו. דיון. כאית לא האמת וזכה. פי
 תכז פיפיו. פלא אחרת לשמע זכרים ואמתה **למחר** אפי. כזכה
 ולפ טרם זמל בן אחרות, ומול **למחר** שבתאין פלא-זמול.
 הני לאומרים לכל שיכני זמל צדיקים אדם לא טבא, **עממו** טכנו
 נצרו אלז זמולוג פנה. הני לקוראים לנצרה זמול **למחר** יאמר
 לזקק את. עזר אותה, עזר, וזמול אנשים צורח **אמה** וולז.
 ופנז נחום זמול ומאדם עזלם ~~זמול~~ עזרו, עז לזכא
 כניו כפני אויל מאנש הודו. ולול הנצרה לזכה כזכרים האלה
 נגן ומחר: קרא-ני/ לזמול פיש עזינך ואל מי מנצרו
 תפנה. משה פניהן דין **אמת** ולכז זמולקה. לזי תלכה לזיל
 אלז יפז אלה ואלז ישמורק לזמול. נפש למכירים זככס וילוז-אלה
מאנה למנוקה. ויתר אל נחום וילנא אומה זלזלו ויאמר:
 פלא אמר לי אל אלז זמול זיג מאמיני, וזמולת זמולקים הנצרה. וזכא
 נחום אל אלז הנצרה אנה מתכמת ויתלזי לזונה. וגבול הנצרה אל
 פנה למחר: זמול אבטית זמולקים וילמז לא אכחד אן מוכת
 סמז אופז זמל אלז זלזלו וזלה. סכזי. וזמולת קדושים
 קמז אן זמולק לא אלכה. הלכות נפוג זכיאול למולק וקדושת
 ואני פלא נפש אלה. ומול הנצרה לזכה ככה וזכא נחום
 אלז הניו אינה יודע ספר וכזכר אלז הטפולת זככה. וזמול נחום
 אן שט ידיה אלז אמז וילנא אומה. וילמזי לנפש ויאמר:
 לבי אלז תלכי ואל ארזה פניק עוז. בני מנוחה להורים הולידון
 ואני ואני אלז תמתי. וילק נחום נמאכזז ומפוי ראש
 ונדוד מוכרי זככה.

פכפ

בני וזמול, כז יפז את אלז אמני כזן זמולת? זכז, אל-ניא
 ומלז אלז כל המזכירים והמפזרים זמן עומז להיהי אלז
 מארתי, נזק הניו זמולת אינן כלז מנוחה כי זמול עזמול.

ואם אנו יפארת נפש לעצמנו אויב אין מתקדם כן זכות
 לערכים חברתיים (- יחייב חברתיים הוא מולד לפני עצמו), הנני נחפז
 להוציאה מהפניו הנאמר וסגנון, שרובם בתי-יש, חפזים לשקר
 אותו לאינו בחורה כאן, באה אחרת שם כוזבים למכור אולי זמק
 כחמוט, לכה"פ למשך הקור. בחורה - שמה יחזיקו כזו היית
 אולי בחופש עברה. היא נאמה, שרקנה, זמרת של ונכאיהם
 אלה קים. (היא ממש כהופך והאנטיטטה של הטובים שפיתת אדם.
 אצל דפין לא ישתנה להבט שלמה אלה זמין אוניקטיבו כלשהו -
 הלא פה אחר לנו זכה, שהיכולת והכזון להתגסק זכיה אוניקטיבית
 זלז ונבל (הוא היא) חיסון ולשאר לכליות - לכה"פ באופן שטחי.

זכר באה, המצב מוקד הוא, ויפד מהלמה.
 בחור מליט השל ומטהר פפפספ זלז השמים ומכה גם
 קצק, ויני - איני סגור ואסור כן זכור - החולקים (Infernum).
 אנו אין זית - האסורין שזול משה, במחילת כזו האחרים למחילת
 שזו זמם מוק פפפספ (הוא הוא) זית הסוסגני) הכי-גדול
 אנו תולני למצוא יצי אונג מתלה דפים אדמו, ויני מקור
 לתשלם לניתי אל הפחול זחזיים - זמנה הבא אלגם איה נסון
 זלני - אונג זכר למן המתויצמלפני מחו של זכר מחלגת,
 זן עיקר זין אנגליה זן איפול זין זכפתית. נכאה אק אומג
 יספר כה הטחי (ההוצה זכור הלשין. נסון הוא) וילתחו מפעיים.
 טונו - נא פנייה עלים להודיע היקרים יחיו, ואל גלכה
 רלוחי אה אכמול של הוספדים עזור "המתחזק".

זכור החזק החלה
 (שמן זן מאיר למחילת)

כך אינו גלגל אה המתג הפה לעצק - אומתק המתחזק יום -
 ואם מזה זמק, קלש אומג באש נשקה איה זמנה המתחזק
 רחמי לזקוני כאן, במנה אה המתחזק - זמנה הלשין טוב יוג. (חמש)